

[Hartling.]

visning, spørger jeg, om den undervisning, der gives i de tre gymnasieår, er kursuspæret i dag. Der blev talt om, at man ville slække på kravene. Hvem gør det? Hvor findes der noget sådant i lovforslagene? Det er mig meget om at gøre at sige dette, for det var og har hele tiden været en alvorlig interesse for os at holde fast på eksamensniveauet. Det var det også i vort forslag. Derfor vil jeg stemple det som en løs påstand, at studentereksamen bliver forringet under den nye lov.

Det ærede medlem fru Else Zeuthens udtalelser om, at jeg havde nedvurderet det filosofiske fakultet, vil jeg bestemt afvise. Jeg skylder det københavnske universitet og mine lærere fra studentertiden så meget, og blandt dem for øvrigt professor Hvidberg, at det ikke kan være mig ligegyldigt, hvad universitetet mener, og det vil ligge mig meget fjernt at nedvurdere universitetet. Det, jeg har gjort, er, at jeg har imødegået deres synspunkter. Derpå gav det ærede medlem fru Else Zeuthen intet svar. Man kan godt diskutere på den måde, at man bare fremsætter sine påstande. Man kan også diskutere på den måde, at man sætter argument mod argument.

Det ærede medlem hr. Weikops spørgsmål forstod jeg var ikke til mig, men til undervisningsministeren, skønt jeg ligesom blev draget ind i det hele tiden.

Jeg takker undervisningsministeren for hans venlige ord og for hans tilsagn vedrørende overgangsbestemmelserne. Så gav den højtærede undervisningsminister en grundig redegørelse for sit syn på de bestemmelser, der blev sat ind i lovforslaget efter forhandlingen med Lærerforeningen, og siger, at de nok ikke kan give anledning til misforståelse mellem Danmarks Lærerforening og folketingsudvalget. Den højtærede undervisningsminister siger videre, at det ikke var en aftale mellem lærerne og ministeren alene, men mellem lærerne og de politiske partiers ordførere. Det må jeg bestride. Efter min bestemte opfattelse blev forliget sluttet mellem ministeren og lærerne. Det udkast, som blev forelagt, og som dannede grundlag for drøftelserne, var ministerens, og ved det møde, vi havde i undervisningsministeriet, sagde jeg, hvad man kan se af referatet, at

jeg gerne ville gå til min gruppe og forelægge disse synspunkter for den.

Den højtærede undervisningsminister siger: jeg må gå ud fra, at aftalen stadig står ved magt. Vi må altså bede om, at der bliver fuldstændig klarhed herom, og jeg forstår, at den højtærede undervisningsminister vil skaffe dette fuldt oplyst mellem anden og tredje behandling.

Jeg har ikke sagt, at der skulle sluttet forlig med lærerne for enhver pris; jeg har i det hele taget slet ikke sluttet forlig med lærerne, og det forekommer mig også en lille smule betænkeligt, om lovgivningsmagten således skal skrive lovforslag sammen med organisationerne. Men når den højtærede undervisningsminister kan stille ændringsforslag, som lærerne tilslutter sig, er det rimeligt, at det giver dem en vis vægt, og derefter har vi sluttet forlig med de tre andre partier om at støtte de i denne betænkning optagne ændringsforslag. Jeg må mene, at denne sagsfremstilling er den rigtige; det er i alt fald således, jeg har opfattet det. Hvis det så viser sig, at Danmarks lærere ikke støtter disse forslag, så er det da også oplagt, at vi tager vor stilling op til revision. Det vil være det rigtige over for vort partis fortid på dette område, det vil være det rigtige over for gymnasielærerne, og det vil være det rigtige over for andre politiske faktorer. Hvorfor skulle vi holde fast ved ændringsforslag, der har fået deres form af hensyn til Danmarks Lærerforening, hvis de så ikke er tilfredse dermed? Vi har et ubrudt skolesyn; vi har holdt fast ved en bestemt linje lige fra 1955 og indtil nu. Vi har konsekvent sigtet i samme retning, og denne retning er os så kær, at vi godt kan give os tid, hvis det så kunne medføre, at vi kom vort mål endnu nærmere, end vi nu er kommet det.

Hvidberg: Jeg skal fatte mig i korthed. Den højtærede minister har bebrejdet mig, at jeg ikke har hørt ordentlig efter, hvad det ærede medlem hr. Hartling her i dag har fremført, men det er endnu værre, hvad der bebrejdes mig fra det ærede medlem frk. Gudrun Bjørners side, idet hun efter en sammenligning mellem det ærede medlem hr. Hartlings og min tale